

קונטרס מדרש אותיות

איתא בזוהר — קודשא בריך הוא — אורייתא — וישראל, חד אינון.
(א) והוא מאמר ידוע בפי כל ספרים וסופרים.

הנה אחז"ל מי איכא מידי דכתיבי ולא רמיזי באורייתא (מס' תענית דף ט'),
ואמר מרן רמז נפלא היכי רמיזי באורייתא מאמר זה, רצוף אהבה באתון
דאורייתא. — וחתומה ניתנה — ראש, תוך, וסוף התורה (כלומר, במספר ישראל
ואורייתא — אתה מוצא שמא דקוב"ה, וכן במספר קוב"ה וישראל — תמצא אורייתא, ובמספר קוב"ה
ואורייתא — תמצא ישראל. — והמה בכתובים משולבים, בתחלת התורה, באמצעה, ובסופה). —

**בתחלת התורה, הא כיצד — אם תקח מספר שם הוי' ב"ה (שכוא כ"ו) ותצרפו
עם מספר ישראל (שכוא תקמ"ב) — עולה תקס"ז, צא וחשוב דלוג זה של תקס"ז
אותיות בתחילת התורה, ופתח מבראשית ברא אלקים את השמים וא"ת הארץ —
מן תי"ז זה (ב) כשתספור תקס"ז אותיות, תגיע לאות וי"ז, וספור מן וי"ז זה ואילך
עוד תקס"ז אותיות, תמצא אות רי"ש, ומזה הרי"ש ואילך עוד תקס"ז אותיות,
תמצא אות ה"א. הרי תיז"ה' במספר שמא דקוב"ה וישראל.**

**באמצע התורה כיצד — הנה אחז"ל (במס' קידושין דף ל' ע"ב), וי"ז דגחון חציין
של אותיות של ספר תורה. — צא וחשוב מספר תור"ה בצירוף ישראל"ל — העולה
תתשנ"ב, ותמנה זה המספר מן וי"ז רבתי דגחון (אמלטיסל של מורכ) ולמפרע —
תתשנ"ב אותיות, תמצא כתוב שם אות ה"א, וכן מן ה' זה אתה מונה והולך
למפרע תתשנ"ב אותיות, תמצא אות יו"ד, הרי לך אותיות יה"ו מן השם כסדרן,
ועתה בא ונחשוב מן הוי"ו (כיינו מן וי"ו גמון) ואילך — דלוג זה של תתשנ"ב אותיות
לפניו, תגיע לאות ה"א, הרי שם הוי' כסדרו, רשום באמצעיתתה של תורה (ג).
והיינו במספר שמות ישראל ואורייתא — אתה מוצא שמא דקוב"ה. (ד).**

**בסוף התורה כיצד — (בספר זכריס סוף ל"ב) בסיומה של תורה כתיב — ויהי
ככלות משה לכתוב את דברי התורה הזאת ויצו משה וגו' לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה' א': (ובגמ' מס' מנחות דף ל' ע"א, — ב"ב דף ט"ז ע"א,
אמרו, אפשר ספר תורה חסר אות אחת וכתבי לקוח את ספר התורה הזה, ומשה קורא לו ס"ת (ה).**

מילואים

(א) וז"ל פ' אחרי דף ע"ג: ובגין דאיהו גניזא עלאה יקרא שמי' ממש אורייתא כלא סתים וגליא וכו'
תלת דרגין מתקשרין דא בדא, קוב"ה אורייתא וישראל וכל חד דרגא על דרגא סתום וגליא (וע' הערות
אות (*6)).

(ב) עמש"כ בזה בהערות אות (*3).

בוא ונחשוב מן סוף פרשה זו של סיום התורה, - בסוף פסוק אחרון כתיב -
 וידבר משה באזני כל קה"ל ישראל את דברי השירה הזאת עד תום: קח מספר
 שם הוי' עם מספר תור"ה העולה תקל"ז, וצא וספור מן ל"מ"ד זה האחרון
 שבפרשה (הנסמך לישאל"ל בתל), - דלוג של תקל"ז אותיות למפרע, תגיע לאות
 אל"ף, ושוב שנית דלוג זה המספר מלפני הא', תמצא כתוב אות רי"ש, וכן אתה
 מונה מהאות ר' ולמפרע, כמספר הזה, תמצא אות שי"ן, ומן הש' ולמפרע במנין
 זה, אתה מוצא אות יו"ד, הרי במספר שמא דקוב"ה ואורייתא - תמצא ישי"א"ל' - דק
 ותשכח (ו). כי המכתב מכתב אלקים הוא.

מילואים

(ג) ח"כ, - הכרזה יגענו עד שמלאנו לכוון דבר שמועה זו על מתכונתה כס"ד, כי גם זה המאמר כמו רוב
 האחרים, מפי השמועה נלמדה ולא מפי כתבו, וכמובא בדקדמה, ושגיאות מי יצין אשר מלאי צלחות מתחלפות,
 הנה נפלו גם כזה וכבר נסתברו זה רבים, ומלאנו לכוון להטיר כזה מאי דקמן.

בד"ה באמצע התורה כיצד

כאשר תדקדק אחר החשבון, הנה תמצא כל אות יבא אחר המספר בדקדוק גדול, עד לאחת
 שלא ידענו לכוון על נכון, והיא אות ה' האחרונה מן השם הנזכר הבא אחר אמצעה של תורה, כי הנה
 אחרי מספר תשנ"ב מן וי"ו דגחון, תגיע עד סוף התיבה דוהנה כהה הנגיע (כפ"ו פר' י"ג. - שם נשלם
 המנין עד הע' שבסוף התיבה, ולא נמצא א"כ הה"א בדקדוק אלא מוקדם בג' אותיות לפני גמר החשבון),
 עד שהאיר ה' א"ע לכוון דבר שמועה זו בדקדוק העולה יפה כמין חומר והיא עפ"י המסורה המובא
 במג"א סי' ל"ב בשם כתבי האר"י להלכה, שצריך לכתוב אותיות רבתי שבספר תורה כ"כ גדולה כמו
 ד' אותיות קטנים.

והנה איתא בזהר (פ' לך) דאית שיתין אתון בקריאת שמע, וכבר תמה התשב"ץ ע"ד דהיכי תמצא זה
 החשבון באתון דק"ש, עד שבא מרן הח"ס, ופי' כוונת הזוה"ק (בדרשות ח"א ד"ו) בזה הסגנון, - דהנה
 ס' אתון אלו דאמרי, היינו סופי תיבות שבפרשה ראשונה, ואם אמנם לא תמצא בכללם אלא נ"ד סו"ת -
 הנה חשבון ששה הנותרים כך הוא - הרי אנן קי"ל דכל אותיות רבתי שבספר תורה צריך לכתוב
 גדולה כל כך כמו ארבע אותיות (קטנים) דהיינו כל אות רבתי יהי' ד' פעמים אות כיוצא בו, כמו שכ'
 המג"א ריש סי' ל"ב בשם כתבי האר"י. והשתא הרי יש בפסוק ראשון דק"ש ב' אותיות גדולות היינו -
 עי"ן - ש' שמע - ודל"ת - ש' אחד, ונחשבים כמו שמונה אותיות והמספר מכוון שיתין אתון
 בקריאת שמע.

והשתא נקוט האי כללא בידך והנה מבואר היטב גם חשבון אתון דאורייתא דידן - כך הוא,
 שהרי תחלת זה המנין שאנו מונין מתחיל מן וי"ו דגחון והרי וי"ו זה דגחון רבתי היא כפי המסורה -
 והשתא א"כ (הוי"ו רבתי) הוא עצמו כולל ד' אותיות במספר, כמבואר, נמצא שכבר נשלם המנין של
 תשנ"ב בג' אתון מקודם - כשתדקדק בדרך זה תמצא כתוב אות ה', במספר מכוון אחרי חשבון
 תשנ"ב אותיות בדקדוק, גם ה"א האחרונה יבא על מקומו בשלם, והנה נכון הדבר ומכוון עד לאחת.
 (ועמש"כ בזה בהערות אות (ג).)

(ד) יעויין מש"כ בזה בהערות אות (ד*).

(ה) והיינו גמרה של ס"ת, עי' רש"י שם, ועי' רמב"ן מש"כ כאן בפרשה זו פכ"ד, ובדברים ל"א ט',
 ועמש"כ בתחלת הפתיחה לפירושו עה"ת).

(ו) ונרמז זה השילוב ראש תוך וסוף התורה, להורות נתן על תכלית תורה, שהיא הקשר עליון
 דאורייתא קוב"ה וישראל, - שהם תלת דרגין מתקשרין דא כדא בכח התורה. (וכמבואר זה במד"ר
 תרומה ע' הערות לרמז ד"מ אות ג'), וחותרו של הקב"ה אמ"ת שהוא ראש תוך וסוף אותיות התורה
 כדאיתא ברש"י שבת דף נ"ה, (ובמד' ב"ר פפ"א ודברים רבה פ"א י').

